

ли нещастието на съвременната култура. Нѣкои казватъ, че отклонението на земната ось съвпада съ грѣхопаданието на човѣка. А пъкъ азъ ви казахъ, че двѣ линии сѫ успоредни само тогава, когато перпендикулярътъ на тия двѣ линии никога не се измѣня. Щомъ той се измѣня и е перпендикуляренъ само къмъ едната страна, а не е перпендикуляренъ и къмъ другата страна, тия двѣ линии не сѫ успоредни. Щомъ е перпендикуляренъ и къмъ двѣтѣ линии, тѣзи двѣ линии сѫ успоредни. Тѣ не само че сѫ успоредни, но сѫ и разумни. Защото има успоредни линии безъ да сѫ разумни. Разумните линии се отличаватъ. Слѣдователно, когато въ математиката се казва, че двѣ линии сѫ успоредни подразбира се, че тѣ не се прѣсичатъ, освѣнъ въ вѣчността. Онѣзи професори, които се занимаватъ съ висшата математика, се справятъ съ този въпросъ въ своите библиотеки. Впрочемъ, като професори, вие знаете, че двѣ успоредни линии сѫ разумни линии и като така, тѣ ще намѣрятъ единъ методъ да се срещнатъ въ вѣчността. Казвамъ: ако една царска дѣщеря се влюбва въ сина на единъ овчарь, привидно взелъ овчарска форма, а въ сѫщностъ той е ангелъ, дошълъ отъ небето, отъ висшите свѣтове за да прекара единъ животъ на земята, и ако този царски синъ скрито обича царската дѣщеря, тѣ нѣма ли да намѣрятъ благоприятни условия да се срещнатъ, да се разбератъ, макаръ че тази царска дѣщеря живѣе при най-строгия моралъ, при най-строгите обичаи, които владѣятъ въ двореца? — Ще намѣрятъ. Какъ? — И на земята, и въ вѣздуха, и въ другия свѣтъ, тѣ ще намѣрятъ начи-